Η ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

Διευθυντ: ΑΛΕΞ. Β. ΩΡΟΛΟΓΑΣ - ΔΗΜ. Κ. ΤΣΟΥΡΚΑΣ | Έτος 8ον ◆ Άριθμός Φύλλου 2559 | Γραφεία Μητροπόλεως 42.- Άριθ. τηλεφώνου 38-81 | ΤΡΙΤΗ 18 Φεβρουαρίου 1941

«Ημείς οι Έλληνες έθέσαμεν πάντοτε ύπεράνω της νίκης την δόξαν».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

ΑΡΧΕΙΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ - ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ - ΝΟΥΜΑΣ

ΤΑ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ

Πληροφορίαι άπό τό μέτωπον άναφέρουν ότι ή προώθησις τών Ελληνικών τμημάτων συνεχίζεται. Τήν νύκτα ήκούοντο συνεχώς κρότοι έκρήξεων. Ο άνταποκριτής συμπεραίνει ότι φεύγοντες οί Ιταλοί, άνατινάσσουν άποθήκας πυρομαχικών καί βενζίνης, χωρίς ν' άποκλείη καί τό ένδεχόμενον ότι οί κρότοι όφείλονται εις έκρήξεις έκ βομβαρδισμών της Αγγλοελληνικής αεροπορίας.

Έκεΐνο, τό οποίον προκαλεί τόν θαυμασμόν πάντων, κατά τήν παρούσαν έξέλιξιν τών επιχειρήσεων, είναι ή σφριγηλότης τού ελληνικού στρατού, ό έκρηκτικός ένθουσιασμός του, ή έκπληκτική πρωτοβουλία του. Η όρμή διατηρείται, τροφοδοτουμένη άπό τό ιερόν μένος, όπως καί κατά τάς πρώτας ήμέρας. Τά τμήματα έξαπολύονται καί προχωρούν έξακολουθητικώς. Η κίνησις της έφόδου, πηγάζει άπό τόν ρυθμόν της ελληνικής ψυχοσυνδέσεως. Καί άνά πάσαν στιγμήν, θριαμβεύει ή ελληνική λόγχη. Τήν παγεράν λάμψιν της, τήν διακρίνει κανείς εις τά ύψώματα, τήν διακρίνει κανείς νά κυριαρχή καί οί Ιταλοί, τήν βλέπουν καί παγώνουν.

Οί Ιταλοί άντιτάσσουν ισχυράν άντίστασιν, κατά τάς έκ τού μετώπου πληροφορίας. Προηγουμένως, έπί είκοσι καί πλέον ήμέρας, έπεχείρησαν πεντήκοντα περίπου άντεπιθέσεις, αί οποίαι προσκρούουν έπί τού βράχου της ελληνικής άμύνης καί συνετρίβησαν. Ήδη έπωφελούμενοι τών όχυρών θέσεων, καταβάλλουν κάθε δυνατήν προσπάθειαν, διά νά κρατηθούν όσον τό δυνατόν περισσότερον, χωρίς έν τούτοις, νά παραμελούν τό έργον της έκκενώσεως εις τά μετόπισθεν, εις τρόπον ώστε νά μήν αίφνιδιασθούν εις μίαν δεδομένην στιγμήν, καί νά μήν άφήσουν πολλά πολύτιμα πράγματα, εις χεΐρας τού άντιπάλου των.

Κατά τούς παρακολουθούντας άνταποκριτάς, ή προσπάθεια τών Ιταλών, όπως συγκρατηθούν μέ κάθε θυσίαν στοιχίζει εις αύτούς άφθονον αίμα χωρίς καί νά έπιτυγχάνεται ό τελικός σκοπός. Διότι ό πόλεμος, τόν οποίον διεξάγουν, είνε πόλεμος πολιτικός καί ώς τοιούτος παραβλέπει οιανδήποτε όρθοδοξίαν τακτικής. Έξ εναντίας έκ μέρους ημών παρατηρείται μία θαυμασίως έπιτυχής έκλογή τών άντικειμενικών σκοπών κάθε τοπικής επιχειρήσεως, εις τρόπον ώστε τά ελληνικά τμήματα νά προσεγγίζουν χωρίς κινδύνους μεγάλων άπωλειών τάς ιταλικάς θέσεις καί νά καθιστούν δυσχερεστάτην τήν ιταλικήν άμυναν.

Ο άγών συνεχίζεται μέ έντασιν άλλ' άποβαίνει καθ' έκάστην ύπέρ ημών. Καί, βαδίζομεν πρός τήν όλοκληρωτικήν νίκην μέ μαθηματικήν άκρίβειαν, διότι ό στρατός μας έχει τόν πρωτοβουλίαν, τό πλεονέκτημα τού άπαραμίλλου ήθικού, τήν άτομικήν πρωτοβουλίαν, τήν πίστιν καθώς επίσης καί τήν εύφυΐαν καί τήν άκραν ελαστικότητα ώς πρός τήν κίνησιν τών τμημάτων, τό μυστικόν τών έλιγμών διά τών οποίων ό ελληνικός στρατός κάμνει τάς εξολοθρευτικάς κυκλώσεις καί τάς άπροσδοκήτους έμφανίσεις του. Τά άποτελέσματα της προσπαθείας αύτής θά φθάσουν καί θά φθάσουν τάχιστα.

ΚΑΘΕ ΑΠΟΓΕΥΜΑ

ΤΟ ΤΣΑΛΑΚΩΜΑ

Το βράδυ μαθαίνει μιά εύχάριστη είδησι. Τις εύχάριστες είδήσεις, τις άγαπάει τόσο πολύ πού τις φοβάται. Καί όταν συμβαίνει ν' άκούη κανένα νέο άπ' αύτά πού δημιουργούν εύτυχία, συστρέφεται, σφίγγει τά χέρια του καί φωνάζει :

—Τί μού τά λές αύτά ; Ποιός περιμένει τώρα έως αύριο τό πρωΐ, γιά νά ίδή τήν έπαλήθευσι ;

Σιωπά καί κατόπιν συνεχίζει, σά νά μιλάη μέ τόν έαυτό του :

—Καί πώς νά κοιμηθή κανείς τώρα ;

Τρώει βιαστικά, δίχως νά δίνη καμμιά προσοχή στό φαγί του. Πλαγιάζει καί τό πολύ εύχάριστο νέο, γυρίζει στό μυαλό του, παίρνει διαστάσεις, γίνεται παραμύθι, μπαίνει στό όνειρο. Όλη τή νύχτα καί στόν ύπνο του άκόμα τόν κρατάει αίχμάλωτο τής γοητείας του.

Έξαφνα, τό σκοτάδι, τό διαπεραστικό όξετο φωνί τού έφημεριδοπώλου. Σηκώνεται όμέσως καί πετιέται στήν πόρτα. Έτοιμο τό έχει τό δίδραχμο. Καί άγοράζει φρέσκη τήν έφημερίδα.

Συμβαίνει, λοιπόν, τό εύχάριστο νέο πού τόν έγοήτευσε τήν προηγούμενη ήμέρα, νά μήν ύπάρχη στήν έφημερίδα. Τότε γίνεται έξαλλος, γιατί άπασχολήθηκε τόσο πολύ μέ μιά φήμη άσύστατη καί λέγε ότι άλλοτε, θά δέχεται τά πάντα μέ άπόλυτη έπιφυλακτικότητα. Άρπάζει, λοιπόν, τήν έφημερίδα, τήν τσαλακώνει καί τήν πετάει σέ μιά καρέκλα.

Έχει στό σπίτι του, κι' έναν άλλο συγκάτοικο, έξαιρετικά ψύχραιμο. Αύτός δέν δίνει καμμιά πίστι, στή φήμη τού καφενείου καί δέν ταράσσεται. Κοιμάται πολύ, σηκώνεται άργά. Καί όταν βλέπη στήν καρέκλα πεταγμένη καί τσαλακωμένη τήν έφημερίδα, καταλαβαίνει ότι, δέν έχει νά πληροφορηθή τίποτε τό σπουδαίον καί δέν διάζεται νά τή διαβάση. Έτοιμάζεται μέ τήν ήσυχία του. Καί άμα είναι πάρα πολύ τσαλακωμένη ή έφημερίδα, δέν τήν πιάνει ούτε μέ τό χέρι. Τήν άφίνει έκεΐ στήν καρέκλα, γιά νά μαρτυρήση τόν θυμό καί τό βάσανο τού άλλου.

Ο ΒΡΑΔΥΝΟΣ

ΟΛΙΓΟΣΤΙΧΑ

*** Όλα τά νέα είναι πολύ εύχάριστα γιά μάς.

— Ό,τι γίνεται τίς τελευταίες μέρες είναι γιά τό καλό μας καί τά όνειρά μας πραγματοποιούνται χάρις εις τά λαμπρά κατορθώματα τού στρατού μας καί τού επιδεξίου χειρισμού των ζητημάτων ύπό της Εθνικής Κυβερνήσεως.

*** Ο έχθρός έξ άλλου μόνον κακές είδήσεις πέρνει καί άπό τά μέτωπα καί άπό παντού πού είχεν έλπίδες σωτηρίας.

*** Είναι πολύ δύσκολο νά διαλυθή ή «αύτοκρατορία», έλεγε χθες ό σινιόρ Γκάϊντα.

— Καί άν άκόμη κατελαμβάνετο όλη πάλι στό τέλος θάβγαινε νικήτρια.

— Άς χαθή μιά καί άς περιμένει ό σινιόρος.

— Γιά μάς λέγει τώρα πώς άν καταλάβωμε τήν Αλβανία θά κουρασθούμε.

— Τέτοια κούραση μάς ξεκουράζει.

— Θά τούς πετάξουμε στήν θάλασσα καί άς πάνε στήν άντίπερη άκρη..... ξεκούραστοι αύτοί.

— Τί νά πούν άφού μαύρα είναι όλα καί μαύρα τά βλέπουν όλα ;

— Βρίσκουν παρηγοριά όπως ό Χατζηαβάτης πού περίμενε νά ίδρύση ό Μπαρμπαγιώργος άπό τό πολύ ξύλο πού έδινε καί έτσι θ' άρρώσταινε.

— Κουράσθηκαν καί τά Αύστραλιανά στρατεύματα πού πολεμούν στήν Λιβύη, άνεκοίνωσαν χθές οί Ιταλοί.

— Θά κουράσωμεν τόν έχθρόν, αύτό είναι τό πρόγραμμά μας, κοπανάνε αύτές τίς μέρες.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ «ΙΜΠΕΡΟ»

Τά βαθύτερα αίτια ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΚΑΤΑΡΡΕΥΣΕΩΣ

Διά λόγους επιδείξεως ό φασισμός έξήντλησε οικονομικώς τήν χώραν καί έθυσίασεν άσκόπως πολλάς χιλιάδας Ιταλούς. — Η άγανάκτησις τού ιταλικού λαού έκορυφώθη.

Η άνθρωπότης παρακολουθεί τάς ήμέρας αύτάς ένα άπό τούς ώραιοτέρους άγώνας πού θ' άναφέρη ή παγκόσμιος Ιστορία.

Μετά τήν εμάχην της Ελλάδος», ή οποία έσημείωσεν ιστορικήν καμπήν εις τόν δρόμον των γεγονότων, πού θά παίξουν άποφασιστικόν ρόλον διά την ζωήν των άνθρώπων έπί πολλάς γενεάς, παριστάμεθα θεαταί της μεγαλειώδους «μάχης της Αφρικής».

Η μάχη αύτή θά ήδύνατο νά χαρακτηρισθή «μάχη της Ιταλικής αύτοκρατορίας, διότι δι' αύτής κρίνεται πράγματι ή τύχη τού «Ιμπέρο-Φασίστα» τού μουσολινικού τούτου κατασκευάσματος.

Η ιταλική φασιστική αύτοκρατορία σαρώνεται καί καταρρέει.

Το «Ιμπέρο» τού Μουσσολίνι κρημνίζεται, διότι έστηρίχθη εύθύς έξ άρχής εις σαθράν θεμέλια. Ο Μουσολίνι παρέλαβεν ένα πτωχόν λαόν, τού φούσκωσε τά μυαλά ότι περικλείει τρομεράν δυναμικότητα καί έπεχείρησεν άλλοτε μέ περιπετειώδεις έκστρατείας νά πραγματοποιήση τό όνειρον μιάς νέας Ρωμαϊκής Αύτοκρατορίας.

Η αύτοκρατορία του ύπήρξε μηχανισμός χωρίς λογικήν λειτουργίαν. Διά την πραγματοποίησιν τού φασιστικού μιάς μεγάλης αύτοκρατορίας έξήντλησε φοβερά τόν ιταλικόν λαόν. Όσοι διήρχοντο κατά καιρούς άπό την Ιταλίαν τά τελευταία χρόνια έβλεπαν φανερά πόσον ή ζωή έγίνετο όλονέν άνυπόφορη καί πόσον τά μεγαλοπρεπή καί πολλάκις άχρηστα οικοδομήματα των ποικιλωνύμων διακλαδώσεων τού φασισμού άποτελούσαν κτυπητήν άντίθεσιν μέ την φτώχειαν των κατοίκων καί μέ την αύξανομένην άθλιότητα τού λαϊκού σπιτιού.

Εσωτερικώς καί εξωτερικώς σπατάλη πρός έπίδειξιν. Ένα παράδειγμα, μεταξύ πολλών άλλων, τό ιταλικόν περίπτερον εις την Έκθεσιν Νέας Υόρκης 1939, έστοίχισε τρία περίπου έκατομμύρια δολλάρια, όσα είχον έξοδεύσει ή Μεγάλη Βρεταννία καί ή Ρωσία, χώραι μέ άπείρως μεγαλείτερα οικονομικά μέσα. Παντού ή σφραγίς της μεγαλομανίας, την οποίαν έκαλείτο νά πληρώση ένας πτωχός λαός.

Αλλά δέν ήτο μόνον ή άδύνατος οικονομική πλευρά, τό τρωτόν σημείον της ψευδοαυτοκρατορίας. Ο μηχανισμός τού φασιστικού «Ιμπέρο» ήκολούθησε την τακτικήν της παλαιάς ρωμαϊκής αύτοκρατορίας άπέναντι των ύποτασσομένων λαών, την τακτικήν της σκαιάς βίας καί άδιαφορίας πρός τά αίσθήματα καί τό στοιχειώδες συμφέρον τού ύποτελούς.

Εφημόζετο πρόγραμμα έξοντώσεως, ύβριστικής συμπεριφοράς, άπογυμνώσεως των έντοπίων, παντού όπου έφθανεν ή «προστασία» της νέας αύτοκρατορίας. Δωδεκάνησος, Λιβύη, Αβησσυνία, είσε μάρτυρες καί θύματα της ληστρικής Ιταλικής διοικήσεως.

Μέ αύτά τά στοιχεία όμως δέν στερεώνεται μία αύτοκρατορία είς την έποχήν όπου οί λαοί καί των πλέον άπομεμακρυσμένων μερών της Γής έχουν γευθή τά άγαθά κάποιου πολιτισμού, μάλιστα δέ όταν, όπως συνέβη είς την Δωδεκάνησον, οί υποταγέντες ήσαν περισσότερον πολιτισμένοι άπό τούς κυριάρχους των.

Τρίτον μειονέκτημα της νεωτέρας Ιταλικής αύτοκρατορίας ύπήρξεν ή διαρκής ψευδολογία τού φασισμού καί ή υποτίμησις της άντιλήψεως τού Ιταλικού λαού.

Διά νά μήν άναφέρωμεν παλαιότερα ψεύδη σχετικά μέ την έπιδρομήν εις την Αβησσυνίαν, την άνάμιξιν εις τόν έμφύλιον Ισπανικόν πόλεμον, την άρπαγήν της Αλβανίας, την δολοφονικήν έπίθεσιν κατά της Ελλάδος, είνε άρκετόν νά είπωμεν δύο άπό τά τελευταία.

Όταν έπεσαν τό Σίντι Μπαράνι, ή Μπάρντια καί τό Τομπρούκ, ό σταθμός της Ρώμης είπεν, ότι πρόκειται περί στρατηγικής ύποχωρήσεως, ότι ό Γκρατσιάνι είχεν άποφασίση νά θυσιάση τρεΐς μεραρχίας διά νά καταφέρη καίριον κτύπημα κατά των Βρεττανών εις άλλο σημείον της Κυρηναϊκής.

Τώρα πού ό Ελύθη ή στρατιά τού Γκρατσιάνι καί κατελήφθη ό λόκληρος ή Κυρηναϊκή, ό σταθμός της Ρώμης δέν έδίστασε νά είπη εις την Ιταλικόν λαόν ότι... ή στρατιά Γκρατσιάνι έχει άποσυρθή άνέπαφος εις την Τριπολίτιδα.

Από ψεύδος εις ψεύδος σύρεται ό Ιταλικός λαός ύπό τού φασισμού πρός τό χάος.

Αλλά ύπάρχουν πολλαί ένδείξεις ότι τά ψεύδη δέν γίνονται πάντοτε πιστευτά καί ότι ή δυσφορία αύξάνει διαρκώς. Είχα προσωπικήν άντίληψιν της δυσφορίας αύτής καί της άποδοκιμασίας φασιστικών ήγετών ύπό τού λαού.

Διερχόμενος όλίγον πρό τού πολέμου άπό την Ιταλίαν, έταξίδευα μέ τραΐνο άπό τό Μιλάνον πρός τό Μπρίντιζι. Μέ τό ίδιο τραΐνο έταξίδευε κάποιος ύπουργός καί είς όλους τούς διαμέσου σταθμούς έπίσημοι έπερίμεναν νά χαιρετίσουν τόν έξοχώτατον ταξιδιώτην. Παράταξις φασιστικής νεολαίας καί ή φιλαρμονική έπλαισίωναν τούς έπισήμους είς την έξέδραν έκάστου σταθμού. Λαός δέν ύπήρχε. Ολίγα «βίβα» ήκούοντο, ή φιλαρμονική έπαιζε την «Τζοβινέτσα», δύο-τρεΐς έπίσημοι μέ ψηλά καπέλλα έπλησίαζαν είς τό βαγόνι τού ύπουργού καί άντήλλασσαν μαζί του μερικές λέξεις.

Αύτό έγίνετο σέ κάθε μεγάλον σταθμόν. Αλλά όταν είχαμε φθάση είς τόν τρίτον σταθμόν καί είδαμε πάλιν είς τό ύπόστεγον την ίδιαν παράταξιν νά περιμένη τόν φασιστήν έπίσημον μέ παιανίζουσαν την μουσικήν, ένας στρατιώτης άπό τό βαγόνι μου βγάζει τό κεφάλι άπό τό παράθυρον καί φωνάζει :

— Μασκεράτι !

Απ' έξω δέν έγένετο άκουστή ή φωνή τού συνεπιβάτου μας στρατιώτου. Αλλά μέσα είς τό βαγόνι μας, όπου, σημειωτέον, ύπήρχε μεγάλος συγωστισμός, όλοι ήκουσαν την ύβριστικήν λέξιν καί περίμενα νά ίδω νά λυντσάρουν τόν στρατιώτην.

Πράγματι έγινε φοβερόν έπεισόδιον. Ένας κύριος, μέ τό σήμα τού φασισμού είς την κομβιοδόχη, έπιτίθεται κατά τού στρατιώτου πού έτόλμησε νά ύβρίση τούς φασιστάς έπισήμους. Άλλοι στρατιώται παίρνουν τό μέρος τού συναδέλφου των καί άρχίζουν νά ύβρίζουν τόν φασιστήν. Τό πλήθος έπεμβαίνει έπίσης, άλλά μέ έχθρικάς διαθέσεις έναντίον τού κυρίου, ό οποίος φαίνεται θά άνήκεν είς τά στελέχη των μελανοχιτώνων. Καί άντί νά λυντσαρισθή ό στρατιώτης, όλίγον έλειψε νά λυντσαρισθή ό φασιστής.

Μέσα είς τό πανδαιμόνιον φωνών, πού είχε δημιουργηθή, δέν ήμπορούσα νά άντιληφθώ τάς άνταλλασσομένας φράσεις καί ύβρεις. Ένθυμούμαι όμως καλά ότι ό στρατιώτης, άπαντών είς τόν φασιστήν, είς την άρχην της στιχομυθίας των, τού είπεν :

— Ό,τι άλλο θέλεις είμαι. Μπορώ καί «ρόσσο» (κόκκινος) νά γίνω. Μόνον «φασίστα» δέν είμαι!

Όταν κατεπραϋνθησαν λίγο τά πνεύματα ύπό την μονότονον κρότον τού ταξιδεύοντος τραΐνου καί έπήλθε κάποια ήσυχία είς τό βαγόνι μας, οί στρατιώται—οί οποίοι ήσαν, όπως άντελήφθην, άδελοθοχοι μεταβαίνοντες είς τάς έστίας των—ήρχισαν νά τραγουδούν ένα σατυρικόν τραγουδάκι είς βάρος τού Μουσολίνι. Η έννοια ήταν ότι μέ άρχηγόν τόν Μουσολίνι παίζουν «βιολίνι» τά στομάχια των Ιταλών.

Αύτά ήκουσα ώς αύτόπτης πρό τού πολέμου καί άσφαλώς ήσαν μία χαρακτηριστική ένδειξις της δυσφορίας τού Ιταλικού λαού, δυσφορίας, ή οποία τώρα, μετά τόν πόλεμον καί τάς οίκτράς άποτυχίας των σχεδίων τού μεγαλομανούς Ψευδοκαίσαρος, θά έχη ένταθή καί βαθμιαίως θά συντελέση εις την πλήρη κατάρρευσιν μιάς αύτοκρατορίας, πού έστηρίχθη άπ' άρχης είς τό ψεύδος καί την άπάτην.

Οί «μασκεράτι», όπως τούς άπεκάλεσεν ό Ιταλός στρατιώτης, έχουν άποκαλυφθή.

Ε. Α.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΑΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Η ΑΚΑΤΑΒΛΗΤΟΣ ΑΝΤΟΧΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΣ ΜΑΧΗΤΟΥ

ΒΑΣΙΚΟΝ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΠΙΤΥΧΙΩΝ ΜΑΣ

ΠΩΣ ΜΑΧΕΤΑΙ Ο ΕΧΘΡΟΣ

ΜΕΤΩΠΟΝ, Φεβρουάριος.

Τρισήμισυ τώρα μήνες τά παιδιά τού Ελληνικού λαού άντιμετωπίζουν τόν έχθρό στά άλβανικά ύψίπεδα μέ άλλεπαλλήλες καί όπροσδόκητες έπιτυχίες, πού έχουν βαμβώσει τόν κόσμο όλόκληρο. Έχοντας έναντίον τους τά πάντα : τόν άριθμό, τόν έξοπλισμό, τό έδαφος, τόν καιρό κατώρθωσαν όχι μόνο νά προασπίσουν τό ιερό χώμα της πατρίδος, άλλά καί ν' άπωθήσουν τόν έχθρό άπό τις βάσεις της έξορμήσεώς του καί νά φθάσουν ώς την καρδιά της Αλβανίας. Πώς έξηγείται τό έκπληκτικό αύτό άποτέλεσμα ; Μιά πρόχειρη καί εύκολη άπάντησι θά ήταν ότι ό έχθρός μόλις διεπίστωσε ότι ή έκστρατεία κατά της Ελλάδος δέν ήτο παρά ύπόθεσις τριών ή τεσσάρων ημερών, έχασε όριστικά τό ήθικό του καί έπαψε νά μάχεται. Αλλά μιά τέτοια έξήγησι, έκτός τού ότι δέν άνταποκρίνεται στά πράγματα είνε καί πολύ ύποτιμητική γιά τά ηρωϊκά παιδιά πού έδώ πάνω κατακτούν κάθε σπιθαμή έδάφους μέ σκληρούς άγώνες.

Είνε άλήθεια ότι ό Έλληνας φαντάρος αίσθάνεται μιά βαθυτάτη περιφρόνησι πρός τόν Ιταλό ώς άντίπαλο. Αλλά ή περιφρόνησι αύτή όφείλεται στό ότι τόν κρίνει άπό ήθικής καί όχι άπό αύστηρώς στρατιωτικής άπόψεως. Παίρνοντας ώς μέτρο τό δικό του ήθικό άνάστημα—πού κάθε μέρα ύψώνεται, μέ τό δίκιο, στή συνείδησί του καί στή συνείδησι όλου τού κόσμου—βρίσκει τόν Ιταλό πολύ κατώτερο καί τόν περιφρονεί. Αλλά τό ήθικό άνάστημα τού Έλληνος στρατιώτου είνε πράγματι ηρωϊκό, ένώ τού Ιταλού είνε άπλώς άνθρώπινο. Ο έχθρός δέν είνε άμαχος. Μάχεται καί μάλιστα μέ πείσμα μέσα στά πλαίσια της άνθρωπίνης άντοχής του καί των ύλικών μέσων πού διαθέτει καί πού, όπως ξαίρουμε όλοι, είνε άφθονα. Τσακίζει μόνο τή στιγμή πού ή έξέλιξις τού άγώνος του ζητεί νά ξεπεράση τόν έαυτό του. Από τό σημείο έκείνο καί πέρα παρουσιάζει ξαφνικά τό άξιοδάκρυτο έκείνο φαινόμενο, πού δικαιολογεί την βαθειά περιφρόνησι των φαντάρων μας καί τροφοδοτεί την εύκολη σάτιρα των άθηναϊκών έπιθεωρήσεων.

Ο πόλεμος στήν τελική καί άποφασιστική έκφρασί του άποτελείται άπό έναλλαγή δύο ειδών ένεργειών: άμύνης καί έπιθέσεως. Άς δούμε συνοπτικά, στηριζόμενοι στήν μέχρι τούδε πείρα, πώς ό έχθρός συμπεριφέρεται στις δύο αύτές ένέργειες καί πρώτα-πρώτα στήν άμυνα. Υπερασπίζεται κατά κανόνα θέσεις φύσει όχυρές, τις οποίες ή τέχνη έχει κάμει άκόμη όχυρώτερες καί ή άφθονία τού άμυντικού ύλικού σχεδόν άπόρθητες. Η άμυνά του περνά δύο κρίσιμες φάσεις : την πρώτη κατά τό στάδιο της προπαρασκευής τού πυροβολικού μας, τού οποίου ή άκρίβεια βολής έχει φθάσει τά όρια τού θρύλου καί έχει προκαλέσει τόν θαυμασμό καί τόν τρόμο τού έχθρού. Τις περισσότερες φορές, παρά τις μεγάλες φθορές πού τού έχει προκαλέσει τό πυροβολικό μας, έξακολουθεί νά κρατά τις θέσεις του καί άντιμετωπίζει την θύελλα της έξορμήσεώς μας μέ τά πυκνά πυρά τών όλμων του καί των πολυβόλων του, τά οποία θεωρητικώς είνε πράγματι άδιαπέραστα. Καθ' όλο αύτό τό διάστημα πού αίσθάνεται τούς δικούς μας μακρυά άκόμη καί τις μηχανές του—όλμους καί πολυβόλα—άσφαλείς προστάτας του, μάχεται μέ πείσμα.

Αλλά ή μηχανοποίησις του τόν έχει μεταβάλει σέ άπλό έξάρτημα της μηχανής. Έρχεται κάποια στιγμή πού κατάπληκτος βλέπει τούς άνδρας μας σέ άποστασι διακοσίων ή έκατό μέτρων άπό τις θέσεις του. Η άμυνά του μπαίνει στή δεύτερη καί τελική κρίσιμη φάσι της. Από δώ καί πέρα γιά νά κρατηθή χρειάζεται κάτι παραπάνω άπό την όχυρή θέσι την προστασία της μηχανής, την άφθονία τού ύλικού. Χρειάζεται αύτοθυσία καί ψυχή ήρωος Καί αύτό είνε πού στερείται. Μόλις ή έξέλιξις τού άγώνος τού ζητήσει περισσότερα άπό ό,τι μπορεί νά δώση ένας συνήθης στρατός, άρχίζει νά κάμπεται καί ή έγκαταλείπει τις θέσεις του καί φεύγει ή παραδίδεται. Θά ήταν ψέμμα καί άσέβεια πρός τά χαλύβδινα τέκνα τού ελληνικού λαού, ό ισχυρισμός ότι άντιμετωπίζουν ένα άμαχο έχθρό. Επεισόδια, βέβαια, πού μαρτυρούν δειλία καί φυγομαχία τού έχθρού δέν λείπουν. Αλλά αύτά είνε άπλά επεισόδια. Κάθε νίκη μας ώς τά τώρα ύπήρξε καρπός ύπεράνθρώπου μόχθου.

Άς έρθουμε τώρα στις άντεπιθέσεις τού έχθρού. Οί Ιταλοί διεξάγουν δύο είδών άντεπιθέσεις. Η μία είνε ή όλοκληρωμένη άντεπίθεσις κλασσικού τύπου : προπαρασκευή πυροβολικού καί όλμων, έξόρμησις καί προσπάθεια προσπελάσεως των θέσεων μας. Η δευτέρα είνε ημιτελής άντεπίθεσις. Επί ώρες όλόκληρες ό έχθρός έξαπολύει έναντίον των θέσεών μας τεράστιον όγκο πυρός μέ άντικειμενικό σκοπό όχι την άνάκτησι έδάφους, άλλά την πρόκλησι ζημιών στις γραμμές μας καί την πρόληψι δικής μας έπιθετικής ένεργείας. Καί στήν μιά καί στήν άλλη περίπτωσι ή Ιταλική τακτική δέν βασίζεται στόν άνθρωπο, άλλά στή μηχανή καί στό ύλικό. Η ίδια ψυχική ύπεροχή πού χαρακτηρίζει τό στρατό μας στην έπίθεσί του θαυματουργεί καί στην άμυνά του. Μόνο τόν τελευταίον μήνα οί δυνάμεις μας άντιμετώπισαν πενήντα περίπου άντεπιθέσεις τού έχθρού στά διάφορα σημεία τού μετώπου. Ούτε μία άπό τις άντεπιθέσεις αύτές έδωσε στόν έχθρό έστω καί μιά σπιθαμή έδάφους. Απεκρούσθησαν όλες μέ τεράστις άπώλειες γιά τούς Ιταλούς.

Ένας έπιπόλαιος καί άνίδεος παρατηρητής άν ήρωτάτο ποιά άπό τις δυό ιδιότητες τού στρατού μας είνε άξιολογώτερη: ή θυελλώδης όρμή του στην έπίθεσι ή ή άκλόνητη προσήλωσι στις θέσεις του κατά την άμυνα, θά άπαντούσε άνεπιφύλακτα ύπέρ της πρώτης. Πόσο άδικο θά είχε! Η άμυνα θέλει νεύρα άτσαλένια, πίστι βαθύτατη πρός την ιερότητα τού άγώνος, ύψηλή συναίσθησι τού καθήκοντος. Δέν δίνει την εύκαιρία γιά την μέθη έκείνη, πού συνεπαίρνει τόν μαχητή την ώρα πού έπιτίθεται καί πού τόν κάνει νά ξεχνά καί ν' άψηφά τόν κίνδυνο. Οί άνδρες μας είνε διπλάσια άξιοθαύμαστοι γιατί δέν έγκατέλειψαν ώς τώρα καμμιά θέσι άπό έκείνες πού κατέλαβαν. Μιλείς μέ τούς Ιταλούς αίχμαλώτους καί βλέπεις άπό την πρώτη στιγμή ότι στή συνείδησι τού έχθρού δέν ύπάρχει καμμιά έλπίδα ν' άνακτήση ό,τι έχασε. «Είχαθε τρομεροί—μού έλεγε ένας Ιταλός άξιωματικός—όχι μόνο στην έπίθεσί σας, άλλά καί στην άμυνά σας».

Ο έχθρός, λοιπόν, μάχεται, άλλά ύπό δύο προϋποθέσεις : πρώτον ύπό την προϋπόθεσι της άποστάσεως καί δεύτερον ύπό την προϋπόθεσι της μηχανικής ύπεροχής. Όταν άνατρέπωνται οί προϋποθέσεις αύτές άπό την όρμή ή τό χαλύβδινο πείσμα τού στρατού μας χάνει την μαχητικότητά του. Απεχθάνεται τά άγχέμαχα 5πλα καί τόν έκ τού συστάδην άγώνα. Την διαπίστωσι αύτή την έχουν κάνει καί οί άεροπόροι μας. Γι' αύτό όταν σφυροκοπούν τις έχθρικές γραμμές κατεβαίνουν σέ χαμηλό ύψος πού παραλύει τόν έχθρό καί τόν κάνει άνίκανο νά χρησιμοποιήση τό άντιαεροπορικό πυροβολικό του. Μήπως τό ίδιο δέν ισχύει καί γιά τόν Ιταλικό στόλο ; Τό μόνο πρόβλημα τού Ιταλικού ναυαρχείου ήτο καί είνε πώς νά κρατήση την άπόστασι. Ολόκληρη ή πολεμική μηχανή τού έχθρού θά έλεγε κανείς ότι πάσχει άπό την ψύχωσι της άγοραφοβίας. Φοβείται την άπώλεια της άποστάσεως, άπό τόν άντίπαλο...

Θ. Π.

ΕΚΕΙ ΟΠΟΥ ΔΟΞΑΖΕΤΑΙ Η ΕΛΛΑΣ

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΟΔΙΚΟΥ ΔΙΚΤΥΟΥ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

Εις ώρισμένας περιοχάς δέν ύπάρχει ούτε ένα μέτρο στρωμένου δρόμου !

ΜΕΤΩΠΟΝ (Φεβρουάριος). — "Όταν περπατήση κανείς στ' άλβανικά εμπρέγκου», κυριεύεται άπό τή νοσταλγία τού καλού δρόμου. Όσοι ζούμε σέ τόπους, όπου ύπάρχει, έστω καί σέ μέτριο βαθμό, αύτό τό άγαθό, έχουμε συνηθίσει καί δέν μάς κάνει πιά καμμιά έντύπωσι. Αλλά βγήτε σ' αύτά τά φοβερά βουνά καί σάς λέω! Εκεί βλέπει κανείς, μέ τρόπο άμεσο, την έπίδρασι τού δρόμου στόν πολιτισμό. Πώς νά ύπάρχουν χωριά της προκοπής, άνθρωπινά σπίτια, κάποια στοιχειώδη έπιπλα, σχετική άνεσι όταν καί τό τελευταίο πραγματάκι πρέπει νά κουβαληθή στήν πλάτη τού μουλαριού; Όλα πρέπει νά τά δώση τό βουνό, τά παντα νά παρθούν έπί τόπου: Αντί γιά κεραμίδια, αίφνης, θά ίδήτε πλάκες, κομμένες άπό τούς βράχους των βουνών, κακοπροσαρμοσμένες, πού άφίνουν τή βροχή καί τό χιόνι ν' άλωνίζη στις πρωτόγονες κάμαρες.

Τίποτε δέν μπορεί νά μεταφερθή εύκολα. Γιά νά προμηθευθούν ό,τι δέν παράγεται στά χωριά, πρέπει νά καταβάλουν έξαιρετικές προσπάθειες. Το μονοπάτι καί ή γιδόστρατα, πού όδηγεί σ' αύτά τά χωριά, τά χαμένα άπό τόν κόσμο, δέν μπορεί ν' άσφαλίση, πολλές φορές, σ' αύτές της άσκητικές ύπάρξεις, ούτε τά πιό στοιχειώδη χρήσιμα της ζωής. Τί πολιτισμό μπορεί κανείς νά περιμένη σ' αύτά τά σκυθρωπά κι' άποκλεισμένα βουνά ; Αύτός θέλει δρόμους γιά νά κινηθή. Η πρόοδος ταξιδεύει πάντα μέ τις μεγάλες άρτηρίες. "Αν ή πρώτες μορφές τού πολιτισμού παρουσιάστηκαν στή Μεσόγειο, αύτό έγινε χάρις στή θάλασσα, στην εύκολη συγκοινωνία, στά μεγάλα κανάλια της.

Δέν είνε καμμιά έκπληξις, λοιπόν, ότι συναντά κανείς στ' Αλβανικά βουνά, ένα πληθυσμό πού ζή έξω άπό τόν σύγχρονο Ευρωπαϊκό πολιτισμό, τόν ύλικό καί τόν πνευματικό. Η Ευρώπη δέν είνε γεωγραφική έκφρασις. Είνε κάποιο έπίπεδο ζωής, πού όφείλεται κυρίως στό δρόμο. Οί μεγάλοι «βασιλικοί» δρόμοι, πού διασχίζουν της Γαλλικές έπαρχίες, ήταν ή πρώτη βάσις τού Γαλλικού πολιτισμού, στούς περασμένους αίώνες. Πώς νάχη, ό δυστυχής Αλβανός, έστω καί την πιό μικρή ιδέα της σύγχρονης ζωής, όταν ό κόσμος τελειώνη γι' αύτόν στά εμπρέγκου, πού περιβάλλουν τό χωριό του μέ της χιονισμένες κορυφογραμμές τους ;

Η ζωή είνε κίνησις. Καί ή κίνησις είνε δρόμος σ' αύτά τά βουνά. Η φάλαγγες πού σκαρφαλώνουν πεζή, πυροβόλα, πολυβόλα, μεταγωγικά, έφόδια, δίνουν την έντύπωσι θρησκευτικών όμάδων, πού βαδίζουν γιά κάποιο προσκύνημα έξιλασμού. Η πιό ά

Τελευταῖαι Εἰδήσεις καὶ Τηλεγραφήματα

ΕΞΕΛΙΣΣΕΤΑΙ ΡΑΓΔΑΙΩΣ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗΝ

ΤΑ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΑ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΑ ΠΡΟΗΛΑΣΑΝ ΕΙΣ ΒΑΘΟΣ 200 ΧΙΛΜ. ΕΙΣ ΑΒΗΣΣΥΝΙΑΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 18 (Ἰδ.).— Σημεριναὶ ἐκ Καΐρου εἰδήσεις ἀναφέρουν ὅτι εἰς ὅλα τὰ μέτωπα τῆς Ἀφρικῆς οἱ Ἰταλοὶ ὑφίστανται καίρια πλήγματα. Εἰς τὴν Ἀβησσυνίαν τὰ προελαύνοντα στρατεύματα ἔφθασαν εἰς βάθος 200 χιλιομέτρων καὶ συνεχίζουν τὴν προέλασίν των πρὸς Γκοντάρ. Εἰς τὸ Κερὲν ἡ πίεσις τῶν Ἄγγλων καθίσταται ἰσχυροτέρα.

Εἰς τὴν Λιβύην ἡ κατάστασις ἐξελίσσεται ραγδαίως, ἀναμένονται δὲ νέα ἀποφασιστικὰ γεγονότα. Ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν συνεργατῶν τοῦ ἀγγλικοῦ τύπου προβλέπεται ταχυτάτη ἡ ἐκκαθάρισις τῆς ὅλης Ἀφρικῆ καταστάσεως.

ΑΙ ΧΘΕΣΙΝΑΙ ΕΠΙΤΥΧΕΙΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΟΥ ΓΕΝ. ΣΤΡΑΤΗΓΕΙΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ 17.—Πολεμικὸν ἀνακοινωθὲν ὑπ' ἀριθ. 114 τῆς 17ης Φεβρουαρίου 1941.

Τοπικοὶ ἰσχυροὶ ἀγῶνες. Κατελήφθησαν νέαι θέσεις τοῦ ἐχθροῦ. Συνελήφθησαν 100 αἰχμάλωτοι.

Ἡ ἀεροπορία μας ἐβομβάρδισε καὶ ἐπολυβόλησεν ἐπιτυχῶς στόχους πεδίου μάχης. Ἅπαντα τὰ ἀεροπλάνα μας ἐπέστρεψαν εἰς τὰ ἀεροδρόμιά των.

Ἐκ τοῦ Γενικοῦ Στρατηγείου

ΟΥΔΕΜΙΑ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΕΠΙΔΡΟΜΗ

ΑΘΗΝΑΙ, 17.— Τὸ Ὑφυπουργεῖον Δημοσίας Ἀσφαλείας ἀνακοινοῖ τὰ ἑξῆς :

«Εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας ἡσυχία».

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΗΣ ΥΠΟΓΡΑΦΕΙΣΗΣ ΔΗΛΩΣΕΩΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥΡΚΙΑΣ-ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

ΑΓΚΥΡΑ, 18. (Α.Π.).— Τὸ Πρακτορεῖον Ἀνατολὴς μεταδίδει τὰ ἀκόλουθα :

Μεταξὺ Τουρκίας καὶ Βουλγαρίας ἐπεράτωσαν σήμερον δήλωσις τῶν σχέσεων τῶν δύο χωρῶν. Τὴν δήλωσιν ὑπέγραψαν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας κ. Σαράτσογλου καὶ ὁ ἐν Ἀγκύρᾳ πρεσβευτὴς τῆς Βουλγαρίας κ. Κύρωφ.

Τὸ περιεχόμενον τῆς δηλώσεως ἔχει ὡς ἑξῆς :

Αἱ δύο κυβερνήσεις Τουρκίας καὶ Βουλγαρίας διαπιστώσασαι τὰ ἐπιτελέσματα τὰ ἐπιτευχθέντα διὰ τῆς ἀνταλλαγῆς ἀπόψεων εἰς τὰς ὁποίας ἐπανειλημμένως προέβησαν πρὸς καθορισμὸν τῆς ἐννοίας τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ἐν σχέσει πρὸς τὰ κοινὰ συμφέροντα καὶ πρὸς τοὺς κοινοὺς τῶν σκοπούς διὰ τὴν διατήρησιν ἀκεραίας τῆς μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν ἐμπιστοσύνης καὶ φιλίας.

Πιστοὶ εἰς τὸ καθορίζον διαρκῆ εἰρήνην καὶ φιλίαν μεταξὺ τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ Βασιλείου τῆς Βουλγαρίας, ἐπιθυμοῦσαι νὰ συνεχίσουν ἡ μία ἀπέναντι τῆς ἄλλης τὴν πολιτικὴν αὐτὴν τῆς ἐμπιστοσύνης ἡ ὁποία κατὰ τὰς δυσχερεστέρας στιγμὰς ἐχρησιμευσε νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἡσυχίαν καὶ τὸν ἀμοιβαῖον σεβασμὸν τῆς ἀσφαλείας των, ἀπεφάσισαν νὰ προβοῦν εἰς νέαν ἀνταλλαγὴν ἀπόψεων ὑπὸ τὸ φῶς τῶν γεγονότων καὶ συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἀκολούθων διαπιστώσεων ἀνευ βλάβης τῶν συμβατικῶν των ὑποχρεώσεων ἔναντι ἄλλων χωρῶν.

"Αρθρον 1.— Ἡ Τουρκία καὶ ἡ Βουλγαρία θεωροῦν ὡς ἀδιάσειστον βάσιν τῆς ἐξωτερικῆς των πολιτικῆς τὴν ἀποχὴν ἀπὸ πάσης ἐπιθέσεως.

"Αρθρον 2.— Αἱ δύο κυβερνήσεις διαπνέονται ὑπὸ τῶν μᾶλλον φιλικῶν διαθέσεων ἔναντι ἀλλήλων καὶ εἶναι ἀποφασισμέναι νὰ διατηρήσουν καὶ ἀναπτύξουν ἀκόμη περισσότερον τὴν ἀμοιβαίαν ἐμπιστοσύνην εἰς τὰς σχέσεις των καλῆς γειτονίας.

"Αρθρον 3.— Αἱ δύο κυβερνήσεις δηλοῦν ὅτι εἶναι ἕτοιμοι νὰ ἀναζητήσουν τὰ κατάλληλα μέσα, ἵνα προσδώσουν εἰς τὰς μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν ἐμπορικὰς συναλλαγὰς τὸ μέγιστον δυνατὸν ὅριον ἀναπτύξεως, συμβιβαζομένης μὲ τὸ οἰκονομικὸν των σύστημα.

"Αρθρον 4.— Αἱ δύο κυβερνήσεις εὐελπιστοῦν ὅτι ὁ Τύπος τῶν δύο χωρῶν θὰ ἐμπνέεται ὑπὸ ἀμοιβαίας φιλίας καὶ ἐμπιστοσύνης, τῆς ὁποίας ἡ νέα διαπίστωσις ἀποτελεῖ τὸ ἀντικείμενον τῆς παρούσης δηλώσεως».

ΑΙ ΙΤΑΛΙΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΩΛΕΙΑΝ ΤΟΥ „ΜΠΑΡΤΟΛΟΜΑΙΟ ΚΟΛΕΟΝΕ"

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 18. (Α. Π.).—Τηλεγραφοῦν ἐκ Ρώμης ὅτι ἡ εἰς Αὐστραλίαν ἄφιξις τοῦ καταδρομικοῦ «Σίδνεϋ» καὶ ἡ θριαμβευτικὴ ὑποδοχὴ τῆς ὁποίας τὸ πλήρωμά του ἔτυχεν ἐκεῖ, ὑπενθύμισε εἰς τοὺς Ἰταλοὺς τὸ πρῶτον ὀδυνηρὸν πλήγμα, τὸ ὁποῖον κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον ὑπέστη τὸ ναυτικόν των διὰ τῆς ἀπωλείας τοῦ ταχυτάτου καταδρομικοῦ «Μπαρτολομαίο Κολεόνε» βεβισθὲν ὡς γνωστὸν ὑπὸ τοῦ Αὐστραλιανοῦ καταδρομικοῦ.

Αἱ ἰταλικαὶ ἐφημερίδες καὶ αἱ ραδιοφωνικαὶ ἐκπομπαὶ τῆς σήμερον προσπάθησαν νὰ εὕρουν νέαν δικαιολογίαν διὰ τὴν καταστρεπτικὴν ἐκείνην ναυμαχίαν καὶ τονίζουν ὅτι αὕτη ἀπετέλεσε τὴν καλλιτέραν ἀπόδειξιν τῆς ἀγγλο-ἑλληνικῆς συνεργασίας πρὸ τῆς ἰταλικῆς ἐπιθέσεως.

Πράγματι, λέγουν, τὰ ἀγγλικὰ πολεμικὰ ἐκρύπτοντο εἰς τὰ Ἑλληνικὰ χωρικὰ ὕδατα καὶ ἐκαιροφυλάκτουν καὶ ὥρμησαν κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν αἰφνιδιαστικῶς.

Οἱ Ἄγγλικοὶ κύκλοι ἀποδεχόμενοι μὲ πολλὴν εὐμηδίαν τὴν Ἰταλικὴν αὐτὴν δικαιολογίαν παρατηροῦν ὅτι κάθε ἄνθρωπος γνωρίζων τὸν ρόλον τῆς ἀεροπορίας εἰς τὸν σημερινὸν πόλεμον θὰ ἀντιληφθῇ τὴν κωμικότητα τοῦ Ἰταλικοῦ ἰσχυρισμοῦ.

Ἐκτὸς τούτων ὅμως πρέπει νὰ τονισθῇ ὅτι ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις ἡ ὁποία ἐπὶ μῆνας ἠσχολεῖτο κατὰ τὸ θέρος μὲ τὴν ἐφεύρεσιν ἀστηρίκτων αἰτιάσεων κατὰ τῆς Ἑλλάδος, πρώτην ἤδη φορὰν ἐφευρίσκει μετὰ 7 μῆνας αὐτὴν τὴν κατηγορίαν.

ΘΑ ΓΙΝΗ ΒΟΛΗ ΠΟΛΥΒΟΛΩΝ

Ἡ Διεύθυνσις Ἀστυνομίας Θεσσαλονίκης ἀνακοινοῖ πρὸς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ, ὅτι ἐγκρίσει τῆς ἐνταῦθα Γ' Ἀτωτέρας Στρατιωτικῆς Διοικήσεως αὔριον 19 τρέχοντος μηνὸς καὶ ἀπὸ τὰς ὥρας 1—10 θὰ ἐκτελεσθῇ ἐκπαιδευτικὴ δι' ὁπλοπολυβόλων βολὴ ὑφ' ὁπλιτῶν τῆς Διευθύνσεως Ἀστυνομίας εἰς τὸ ὄπισθεν τοῦ Α' Στρατιωτικοῦ Νοσοκομείου εὑρισκόμενον πεδίον βολῆς.

(Ἐκ τῆς Δ)σεως Ἀστυνομίας)

ΔΙΑΝΥΚΤΕΡΕΥΟΝΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Τρίτην 18ην Φεβρουαρίου θὰ διανυκτερεύουν τὰ φαρμακεῖα Στεφανίδου 25ης Μαρτίου 2, Ἀσὲρ Ἁγ. Τριάδος 2, Πεντζίκη Ἐγνατίας 112, Σαρρῆ Μητροπόλεως 66, Τσιμίτη Ἁγ. Δημητρίου 154, Μπουν τούρογλου Ὀλυμπιάδος 40, Φασιανοῦ Βασ. Ἡρακλείου 19, Κούνιο πλατ. Ἐμπορίου, Μελεκιοπλῆ Μεγ. Ἀλεξάνδρου 50, Βικελίδου Μοναστηρίου 25.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν προσφιλῆ ἡμῶν σύζυγον, πατέρα, θεῖον καὶ ἀδελφὸν

ΝΙΚΟΛΑΟΝ ΣΕΡΕΣΛΗΝ

(ἐτῶν 65)

θανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμερον ὥραν 5ην εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τῆς Εὐαγγελιστρίας.

Ἡ σύζυγος: Δέσποινα Σερεσλῆ.

Τὰ τέκνα: Ἀθανάσιος, Κώστας καὶ Σοφία, Τάκης, Λιλὴ καὶ Γεώργιος Ζαχάρωφ καὶ Νίτσα.

Οἱ ἀνεψιοὶ Οἱ ἀδελφοί

Ο κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙ ΤΟΥΣ ΕΜΠΟΡΟΥΣ

Εἰς τὸ συλλυπητήριον τηλεγράφημα τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου, ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Ἀλέξ. Κορυζῆς ἀπήντησε τηλεγραφικῶς ὡς ἀκολούθως:

ΣΤΑΥΡΟΝ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΝ
Πρόεδρον Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Θεσσαλονίκης

«Ὑμᾶς καὶ ἀξιότιμα μέλη Ἐμπορικοῦ Συλλόγου εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ διαδηλούμενα αἰσθήματα καὶ καλὰς εὐχάς σας».

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΡΙΖΗΣ
Πρόεδρος Κυβερνήσεως

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Οἱ ἐν Ἑλλάδι κάτοχοι χρεωγράφων ἐκδοθέντων παρὰ τοῦ Ὁλλανδικοῦ Κράτους εἰδοποιοῦνται ὅτι τὰ ἐν λόγῳ χρεώγραφα ἐφόσον εὑρίσκονται εἰς χώραν Σύμμαχον ἢ οὐδετέραν πρέπει νὰ καταγραφῶσι πρὸ τῆς 28ης Φεβρουαρίου 1941 παρὰ τῇ Βασιλικῇ πρεσβείᾳ τῶν Κάτω Χωρῶν ἐν Ἀθήναις, ὁδὸς Λυκείου 8, καθ' ὥρας 9—13 καθ' ἑκάστην.

Ἐν Θεσ)νίκῃ τῇ 12 Φ)ρίου 1941.

Ἐκ τῶν Γραφείων
τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχ.
Ἐπιμελητηρίου Θεσ)νίκης

Ο κ. ΚΟΤΣΙ ΑΝΟΣ

Ὁ ἰατρὸς κ. Μιχαὴλ Κότσιανος, ἀπολυθεὶς τῶν τάξεων τοῦ Στρατοῦ ἐπαναλαμβάνει τὰς ἐργασίας του καὶ δέχεται ἐν τῷ ἰατρείῳ του, Τσιμισκῆ 65. 8 1)2—9 1)2 π. μ.κα 1 1 12—3 1)2 μ. μ. Τηλ. 28-76.

Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΑΣΚΕΙ ΠΙΕΣΙΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΙΣΥ

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΛΑΒΑΛ ΕΙΣ ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 18 (Ἰδ.)— Οἱ σημερινοὶ «Τάϊμς» ἀναφερόμενοι εἰς τὰς γαλλο-γερμανικὰς σχέσεις τονίζουν ὅτι ἡ πίεσις τοῦ Βερολίνου ἐπὶ τοῦ Βισσὺ συνεχίζεται, ἀλλ' εἶνε γεγονὸς ἐπίσης ὅτι ὁ στρατάρχης Πεταὶν ἐμμένει εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὅρων τῆς ἀνακωχῆς. Ἡ συνεργασία τοῦ κ. Λαβὰλ καὶ τῶν ἐν Παρισίοις Γερμανῶν ἐξακολουθεῖ πάντοτε νὰ εἶνε στενή, δὲν φαίνεται ὅμως ὅτι θὰ ἐπιτύχῃ οὗτος νὰ ἐπηρεάσῃ τὰς ἀποφάσεις τῶν ἐν Βισύ.

Σήμερον ἀναμένεται εἰς Παρισίους ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ναύαρχος Νταρλάν, κομίζων κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὴν ἀπάντησιν τῆς Γαλλικῆς κυβερνήσεως εἰς τὰς τελευταίας προτάσεις τῆς Γερμανίας.

Οὐδὲν ἐγνώσθη περὶ τῶν ἀποφάσεων τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως δύναται ὅμως νὰ θεωρηθῇ βέβαιον ὅτι θὰ παρέλθῃ ἀρκετὸν χρονικὸν διάστημα διὰ νὰ λάβουν ἕνα τέλος αἱ γαλλο-γερμανικαὶ συνομιλίαι.

ΑΙ ΑΝΤΙΡΡΗΣΕΙΣ Δ'Α ΤΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΗΝ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΑΤΕΧΟΜΕΝΑΣ ΧΩΡΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 18. (Α.Π.)— Τὸ Ρώϋτερ ἀναφερόμενον εἰς τὸ σχέδιον τοῦ τέως προέδρου τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν κ. Χοῦβερ περὶ ἀποστολῆς τροφίμων εἰς τὰς ἐν Εὐρώπῃ ὑπὸ τῶν Γερμανῶν κατεχομένας χώρας λέγει ὅτι ὁ ἐν Βασιγκτῶν πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας λόρδος Χάλιφαξ ἐδέχθη πρό τινων ἡμερῶν τὸν κ. Χοῦβερ ὁ ὁποῖος τοῦ ἐξέθεσεν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὸ σχέδιόν του.

Ὁ λόρδος Χάλιφαξ ἀνέφερεν ἀμέσως εἰς τὸν κ. Χοῦβερ σοβαράς τινας ἀντιρρήσεις, τὰς ὁποίας ἔχει ἡ Μ. Βρεττανία ἐναντίον τῆς σημερινῆς μορφῆς τοῦ σχεδίου. Ἀντιρρήσεις, τὰς ὁποίας συμμερίζονται καὶ ἄλλοι Ἀμερικανοί.

Οἱ ἐν Λονδίνῳ ἁρμόδιοι κύκλοι παρατηροῦν ἐν τέλει ὅτι ἡ μόνη χαλάρωσις τοῦ ἀποκλεισμοῦ δύναται νὰ γίνῃ ὅσον ἀφορᾷ τὴν προμήθειαν φαρμάκων εἰς τὰς κατειλημμένας περιφερείας.

ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΟΡΒΗΓΙΑΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 18. (ΑΠ).— Τὸ Ρώϋτερ πληροφορεῖται ἐκ Στοκχόλμης ὅτι καθ' ἃ γράφει ἡ «Ντάγκεν Νιχετὲρ» προσωπικότης ἐπιστρέψασα προσφάτως ἐκ Νοαβηγίας ἀνέφερεν ὅτι τὸ καθεστὼς τοῦ Κουϊσλιγκ δὲν πρόκειται πιθανώτατα νὰ διατηρηθῇ ἐπὶ πολύ, ἐπιβεβαιοῦται δὲ ἡ πρὸ ἡμερῶν κυκλοφορήσασα φήμη ὅτι οἱ Γερμανοὶ ἔταξαν προθεσμίαν εἰς τὸν Κουϊσλιγκ ὅπως μέχρι τέλους τοῦ προσεχοῦς μηνὸς ἐξεύρῃ τὰ κατάλληλα πρόσωπα τὰ ὁποῖα θὰ μετάσχουν εἰς τὴν κυβέρνησιν,

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΩΝ ΑΕΡΟΠΟΡΙΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 18 (Α.Π.)— Τὸ ἀνακοινωθὲν τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἀεροπορίας ἀγγέλλει ὅτι μικρὸς μόνον ἀριθμὸς γερμανικῶν ἀεροπλάνων διέβη τὴν ἀγγλικὴν ἀκτὴν τὴν ἡμέραν τῆς χθές. Ὀλίγοι βόμβαι ἐρρίφθησαν εἰς τὴν Ἀνατολικὴν καὶ ΝΑ Ἀγγλίαν καθὼς καὶ εἰς τὴν Β. Σκωτίαν προξενήσασαι μικρὰς ζημίας καὶ ἐλάχιστα θύματα.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 18 (ΑΠ)— Τὸ Ρώϋτερ μεταδίδει ὅτι κατὰ πληροφορίας ἐγκύρου πηγῆς βρεττανικὰ καταδιωκτικὰ κατέρριψαν εἰς τὰ ἀνοικτὰ τοῦ Νόρφολκ ἓν ἐχθρικὸν βομβαρδιστικόν.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΤΟΥ ΑΛΦΟΝΣΟΥ

Ο ΒΙΣΥ, 18. (Α.Π.)—Τὸ Χαβὰς πληροφορεῖται ἐκ Βέρνης ὅτι ἡ κατάστασις τῆς ὑγείας τοῦ Βασιλέως Ἀλφόνσου 13ου παρουσίασε αἰσθητὴν βελτίωσιν, ὡς ἀναφέρει τὸ ἐκδοθὲν ἰατρικὸν δελτίον. Ὁ πρώην βασιλεὺς ἠδυνήθη νὰ συνομιλήσῃ μὲ τοὺς οἰκείους του, ἀλλὰ οἱ ἰατροὶ ἐπιμένουν ὅτι δέον νὰ διατηρήσῃ ἀπόλυτον ἡσυχίαν.

ΕΞΕΧΕΙΛΙΣΑΝ ΤΑ ΥΔΑΤΑ ΤΟΥ ΔΟΥΝΑΒΕΩΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 18 (Α. Π.).— Κατὰ πληροφορίας τοῦ Ρώϋτερ ἐκ Βουδαπέστης τὸ πρὸς τὴν ἀριστερὰν ὄχθην τοῦ Δουνάβεως προστατευτικὸν φράγμα ὑπέστη κατὰ τὰς τελευταίας 48 ὥρας ρήγματα εἰς πέντε σημεῖα καὶ τὰ ὕδατα ἐκχυθέντα ἐπλημμύρισαν ἔκτασιν 300 τετρ. μιλλίων.

Δώδεκα χωριὰ ἐγκατελήφθησαν καὶ ἄλλα ἀπεμονώθησαν ἐντελῶς. Πολλαὶ οἰκίαι κατέρρευσαν.

ΣΠΑΝΙΣ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 18. (Α. Π.). Τὸ Ρώϋτερ πληροφορεῖται ἐκ Κων)πόλεως ὅτι ἡ κατάστασις εἰς τὴν Ρουμανίαν εἶναι πολὺ σοβαρὰ καὶ ὅτι ὑπάρχει σπάνις τροφίμων καθόσον τὰ πλεῖστα τῶν ὑπαρχόντων καταναλίσκουν, καθ' ἃ βεβαιοῦν ταξειδιῶται ἐλθόντες ἐκεῖθεν, τὰ ἐν τῇ χώρᾳ Γερμανικὰ στρατεύματα.

Ὁ ἐν Βουκουρεστίῳ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας Σὲρ Ρέτζινολτ Χόαρ, ὁ ὁποῖος ἔφθασεν εἰς Κωνσταντινούπολιν δὲν ἀπεφάσισεν ἀκόμη ὁριστικῶς, ἀλλὰ ἀναμένεται ὅτι προτοῦ συνεχίσῃ τὸ ταξείδιόν του εἰς Αἴγυπτον θὰ μεταβῇ εἰς Ἄγκυραν ὅπως ἐπισκεφθῇ τοὺς ἰθύνοντας τῆς Τουρκίας,

Ἰατρὸς Κ. Τ. ΜΑΝΘΟΣ

Μετεφέρθη Τοσιμισκῆ 59 (ἀπέναντι τοῦ κινηματογράφου Τιτάνια)
Νευρικὰ—Ψυχικὰ—Ἀνικανότης
Στηθικὰ—Καρδιακά.
Ὧρας 9—1 καὶ 3—5

Ὑστάτη ὥρα

ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΓΚΗΝ ΝΑ ΟΜΟΛΟΓΗΣΟΥΝ ΤΑΣ ΗΤΤΑΣ ΤΩΝ

ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟΝ ΙΤΑΛΙΚΟΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

ΛΟΝΔΙΡΟΝ 18 (ἰδ.)— Τὸ σημερινὸν ἰταλικὸν ἀνακοινωθὲν ἀναφερόμενον εἰς τὰς ἐν Ἀλβανίᾳ ἐπιχειρήσεις ὁμολογεῖ ἐμμέσως τὴν τρομακτικὴν φθορὰν τῶν Ἰταλῶν καὶ γράφει ὅτι εἰς τὸν τομέα τῆς 11ης στρατιᾶς ὅπου ἐσυνεχίσθησαν αἱ μάχαι καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τῆς χθὲς μετὰ πείσματος αἱ ἰταλικαὶ ἀπώλειαι ἦσαν αἰσθηταί.

Ἐν συνεχείᾳ τὸ ἰταλικὸν ἀνοκοινωθὲν λέγει ὅτι κατὰ τὴν παρελθοῦσαν νύκτα ἀγγλικὰ ἀεροπλάνα ὑπερέπτησαν τῶν ἰταλικῶν κτήσεων τοῦ Αἰγαίου καὶ ἔρριψαν ἐμπρηστικὰς καὶ ἐκρηκτικὰς βόμβας.

Ἀναφερόμενον εἰς τὰς ἐν Ἀφρικῇ ἐπιχειρήσεις τὸ ἰταλικὸν ἀνακοινωθὲν ὁμολογεῖ ὅτι ἐξεκενώθη τὸ Κισμαγιὸ καὶ ὅτι τὰ ἰταλικὰ στρατεύματα ἀντιμετώπισαν τὰς σφοδρὰς ἀντεπιθέσεις τῶν Ἄγγλων εἰς τὴν Κάτω Τζούμα καὶ τὴν Ἐρυθραίαν.

ΠΩΣ ΣΧΟΛΙΑΖΕΤΑΙ Η ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ ΑΛΕΞΙΠΤΩΤΙΣΤΩΝ

ΜΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 18. (Α. Π.).—Κατ' ἐπίσημον ἀνακοίνωσιν ὁ εἰς τὰ Ἰταλικὰ σύνορα εἰδικὸς ἀνταποκριτὴς τῶν «Τάϊμς» τηλεγραφεῖ ὅτι ἡ κάθοδος ἀλεξιπτωτιστῶν εἰς ἔρημον σημεῖον πλησίον τῆς Νοτίου Ἰταλίας, πλησίον τῶν ἐπαρχιῶν Λουκανίας καὶ Καλαβρίας προκαλεῖ μεγάλην ἔκπληξιν ἐν Ἰταλίᾳ διὰ τὸ θάρρος τὸ ἐπιδειχθὲν ὑπὸ τῶν Βρεττανῶν καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοθυσίας τὸ ὁποῖον ἐπέδειξαν οἱ ἄνδρες οἱ μετασχόντες τοῦ ἐγχειρήματος.

Διότι ἐφ' ὅσον γνωρίζομεν οὐσιαστικῶς οὗτοι ἦτο ἀδύνατον νὰ διαφύγουν, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἐπιχείρησις διὰ τὴν ὁποίαν οἱ Ἰταλοὶ λέγουν ὅτι ἀπέβλεπεν εἰς τὴν διενέργειαν σαμπατὰζ διεξήγετο μετὰ ταχύτητος καὶ οἱ ἀλεξιπτωτισταὶ περισυνελλέγοντο ὑπὸ Βρεττανῶν.

Καθ' ἃ λέγεται οἱ συλληφθέντες ἄνδρες ἦσαν ἐθελονταὶ καὶ εἶχον δηλώσει ὅτι οὐδόλως ἀνέμενον ὅτι θὰ κατώρθωναν νὰ διαφύγουν δὲν εἶχον δὲ οὐδὲν μέσον διὰ νὰ ἀναφέρουν εἰς τὸ Γενικὸν Στρατηγεῖον περὶ τῆς ἀποστολῆς των.

Αἱ γενόμεναι σχετικαὶ ἰταλικαὶ ἀνακοινώσεις ἀναφέρουν ὅτι οἱ ἀλεξιπτωτισταὶ θὰ θεωρηθοῦν ὡς κοινοὶ αἰχμάλωτοι πολέμου.

Ο ΑΥΣΤΡΑΛΟΣ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΑΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 13.— Ὁ εἰς Λιβύην ἀπεσταλμένος τῆς «Βραδυνῆς» κ. Δογάνης ἔσχε συνέντευξιν μὲ τὸν πρωθυπουργὸν τῆς Αὐστραλίας κ. Μέντζις τὸν ὁποῖον συνήντησε εἰς Βεγγάζην.

Ὁ Αὐστραλὸς πρωθυπουργὸς ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν διὰ τοῦ Ἕλληνος δημοσιογράφου τὸ ἀκόλουθον διάγγελμα :

Ἡ Αὐστραλία ὁλόκληρος παρακολουθεῖ μὲ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον τὴν ἀξιοθαύμαστον προσπάθειαν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ὁ ὁποῖος ἀνέμεινε καὶ ἀντιμετώπισε ἕναν ἐχθρὸν καταπληκτικῶς ἀνώτερον εἰς ἀριθμὸν καὶ ὁπλισμὸν ἐκέρδισε ὁλόκληρον σειρὰν ἀσυγκρίτων νικῶν μόνον μὲ τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐξαίρετον ἱκανότητά του.

Ὅλοι οἱ συμπατριῶται μας συμμετέχουν ψυχικῶς εἰς τὴν ἡρωϊκὴν ἐκστρατείαν τῶν Ἑλλήνων ἔχοντες ἀπόλυτον πεποίθησιν ἐπὶ τὴν τελικὴν νίκην τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

ΤΟ ΣΑΝΤΑΝΤΕΡ ΚΑΤΕΣΤΡΑΦΗ ΤΕΛΕΙΩΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 18. (ΑΠ).—Τὸ Ρώϋτερ πληροφορεῖται ἐκ Βισσὺ ὅτι τὸ Σαντάτερ κατεστράφη τελείως ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς.

ΩΡΑ 3.30 μ.μ.

ΤΑ ΙΤΑΛΙΚΑ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΑΚΙΝΗΤΟΥΝ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ΘΑ ΠΡΑΝΟΥΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 18. (Α.Π.).— Τὸ Ρώϋτερ πληροφορεῖται ἐκ Νέας Ὑόρκης ὅτι καθ' ἃ τηλεγραφεῖ ὁ ἐν Βασιγκτῶνι ἀνταποκριτὴς τῆς ἐφημερίδος «Κῆρυξ—Βῆμα» ἀμερικανικαὶ ἑταιρεῖαι διαπραγματεύονται τὴν ἀγορὰν 28 ἰταλικῶν πλοίων τὰ ὁποῖα ἀκινητοῦν εἰς τοὺς λιμένας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Μεταξὺ τῶν σκαφῶν τούτων περιλαμβάνεται καὶ τὸ μέγα ὑπερωκεάνειον «Κόντε Γιαγκαμόνο», 23 χιλιάδων τόννων. Δέκα ἑκατομμύρια δολλάρια πιστεύεται ὅτι θὰ καταστήσουν δυνατὴν τὴν χρησιμοποίησιν μεγαλειτέρου ἀριθμοῦ ἀτμοπλοίων συμφώνως πρὸς τὸν νόμον περὶ δανεισμοῦ.

Προστίθεται ὅτι οἱ ἰδιοκτῆται τῶν πλοίων τούτων εἶνε πρόθυμοι νὰ πωλήσουν τὰ πλοῖα παρὰ τὸ σύμφωνον τοῦ ἄξονος.

ΠΩΣ ΚΡΙΝΟΥΝ ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗΝ ΔΗΛΩΣΙΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 18 (Α. Π.).— Αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες σχολιάζουσαι τὴν τουρκοβουλγαρικὴν δήλωσιν παρατηροῦν ὅτι τὸ σπουδαιότερον αὐτῆς σημεῖον εὑρίσκεται εἰς τὸ προοίμιον τὸ ὁποῖον λέγει ὅτι ἡ δήλωσις θίγει τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ὁποίας ἀνέλαβον αἱ δύο συμβαλλόμεναι μὲ ἄλλας χώρας.

Ὁ ὅρος αὐτὸς δύναται βεβαίως νὰ καταστήσῃ ἀκυρον τὴν ρητὴν δήλωσιν ἡ ὁποία ἐπακολουθεῖ.

Ὡς ἔχει ἡ δήλωσις εἶνε ἀξιοσημείωτος μᾶλλον δι' ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα παραλείπει ἢ ἐσκεμμένως παραβλέπει παρὰ δι' ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα λέγει.

Οἱ ὅροι τοῦ προοιμίου οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ἀφήνουν ὅτι ἡ Τουρκία διετήρησε ἐλευθερίαν δράσεως ὑπὸ τὰς ὑφισταμένας συμμαχικὰς ὑποχρεώσεις. Οἱ ἐπίσημοι κύκλοι τοῦ Λονδίνου πιστεύουν ὅτι δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ ὑποθέσῃ τις ὅτι ἡ τουρκοβουλγαρικὴ δήλωσις ἐπηρέασεν ὁπωσδήποτε τὰς ἐγκαρδίους σχέσεις καὶ τὴν σαφῆ κατανόησιν ἡ ὁποία ὑφίσταται μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Τουρκίας.

Ἡ